

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону

Международная стратегия экономического развития региона

International Strategy of Region Economic Development

Матеріали

V Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 27 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

досягнення максимальної ефективності від її застосування екологічна відповідальність повинна стати не просто атрибутом, що забезпечує прихильність споживачів та позитивний імідж компанії, а життєвою філософією нації.

1.Грیشнова О.А. Екологічний вектор соціальної відповідальності/ О.А. Грیشнова, В.П. Думанська // Економіка і управління. – 2011. – №3. – С.32-41.

2. He M. Sustainable development and corporate environmental responsibility: evidence from Chinese corporations / M. He, J. Chen // Journal of Agricultural and Environmental Ethics. – 2009. – Vol. 22, Issue 4. – pp. 323-339.

3.Обзоры результативности экологической деятельности. Украина. Второй обзор / Европейская экономическая комиссия. Комитет по экологической политике. – ООН: Нью-Йорк и Женева, 2007. – 265 с.

4. Зелений офіс на практиці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.climateinfo.org.ua/content/zelenii-ofis-na-praktitsi>

5. Карпіщенко О.І. Екологічний менеджмент в Україні / О.І. Карпіщенко, Р.Ю. Карабка // Економічні проблеми сталого розвитку: тези доповідей науково-технічної конференції викладачів, співробітників, аспірантів і студентів факультету економіки та менеджменту, присвяченої дню науки в Україні. – Суми: СумДУ, 2011. – Ч.2. – С. 149-150.

6. Колмакова В.М. Еколого-економічна оцінка ефективності впровадження екологічного менеджменту у виробництво / В.М. Колмакова, М.В. Ільїна // Екологічний менеджмент у загальній системі управління : тези доповідей Десятої щорічної Всеукраїнської наукової конференції. – Суми : СумДУ, 2010. – Ч.1. – С. 139-142.

7. Кошевець В.В. Екологічна відповідальність бізнесу: переваги та обмеження. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/27_NPM_2012/Economics/6_116688.doc.htm

8. Смоленников Д.О. Роль екологічної відповідальності бізнесу на шляху до сталого розвитку / Д.О. Смоленников // Вісник СумДУ. Серія економіка, 2013. – № 4. – С. 35-39.

ВПРОВАДЖЕННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ В УКРАЇНІ

Кривенко С. В., к.е.н., доц.

Полтавський інститут бізнесу Міжнародного науково-технічного університету імені академіка Ю. Бугая, Україна

Стан функціонуючої системи поводження з відходами в Україні характеризується як кризовий. Одним із чинників, що зумовлює таке становище, є нагромадження великої кількості твердих побутових відходів (ТПВ), поводження з якими перетворилося на складну еколого-економічну проблему. Не розроблені науково-обґрунтовані стратегії, методи та механізми ефективного управління цією сферою

господарювання, немає методик прийняття ефективних організаційно-управлінських рішень, слабо обґрунтовані економічні аспекти поводження з ТПВ, нормативно-правова база є мало збалансованою. Тому виникає потреба використання системного підходу, при якому сфера обігу ТПВ виступає як складний комплекс, ефективна робота якого можлива при наявності його оптимальної структури.

Проблема ефективного управління ТПВ значною мірою вирішена в розвинутих країнах світу і, в першу чергу – в Європі. Таким чином виникає необхідність запозичення зарубіжного позитивного досвіду у питаннях подолання негативних аспектів, а саме:

- у Німеччині необхідно запозичити досвід, що стосується унормування законодавства щодо поводження з твердими побутовими відходами (ТПВ), зокрема, можливість припинення захоронення муніципальних відходів на наземних звалищах до 2020р.;

- у Данії – систему податку з ТПВ, яка містить у собі елементи регулювання поведінки для стимулювання до попередньої переробки, тобто поліпшення умов роботи перевізників сміття. Базовий принцип у структурі податків полягає у тому, що його величина пов'язана з об'ємом, незалежно від ваги. Муніципалітет визначає схему збирання і переробки відходів, а компанія її реалізує. Бюджет компанії, який затверджується щорічно, складається з коштів, отриманих від податків з власників нерухомості та землі;

- у Японії – використання перспективних, сучасних та ефективних технологій плазменної газифікації несортованих побутових відходів, які є безвідходні та екологічно безпечні. Результат діяльності заводів з використанням даних технологій – є синтез-газ, інша ліквідна продукція, технічно чиста вода та вироблена енергія, 75% якої спрямовано на зовнішнє використання. В Україні рівень результативності механізмів реалізації як державної, так і регіональної стратегій у сфері поводження з ТПВ не зафіксовано.

Вирішення проблем поводження з ТПВ має базуватися на низці принципів:

- принцип гармонізації, що враховує такий розвиток регіону, при якому його соціально-економічний та екологічний стан був би гармонічним з соціально-економічним та екологічним станом сусідніх регіонів;

- принцип ієрархічного підходу в організації роботи з відходами являє собою спрощену концепцію, визначальну пріоритетність найбільш бажаних шляхів і способів вирішення даної проблеми;

- принцип самодостатності передбачає ефективне поводження з

усіма видами відходів, що утворюються на території регіону. Для дотримання цього принципу повинна бути створена інтегрована мережа об'єктів по роботі з відходами;

– принцип близькості поєднує в собі як економічні, так і екологічні та організаційні аспекти практики поводження з відходами. Він має на увазі вивезення відходів на майданчик, розташований максимально близько від місця утворення відходів. При цьому важливо, щоб транспортування відходів не чинило негативного впливу на навколишнє середовище, а також був би мінімізований ризик утворення несанкціонованих звалищ та експорту відходів в інші регіони чи країни;

– принцип «забруднювач платить» передбачає концепцію обмеженості природних ресурсів, відповідно до якої використання їх у виробництві та споживанні неминуче веде до зменшення вихідних запасів. При цьому якщо вартість забруднення не включається в цінову систему, ринок не відображає того, що є нестача того чи іншого виду ресурсів. Принцип «забруднювач платить» використовується як мотивація для виділення коштів на запобігання та контроль забруднення з метою раціонального використання недостатніх природних ресурсів та недопущення збоїв у міжнародній торгівлі та інвестиціях. Він означає, що витрати на здійснення природоохоронних заходів лягають на плечі забруднювача. Іншими словами, вартість послуг по роботі з відходами, має відобразитися в ціні на ці послуги.

Таким чином, перераховані принципи і підходи складають основу стратегічного управління сферою поводження з ТПВ, і повинні лягти в основу нової регіональної стратегії поводження з відходами. При цьому напрацювання основних орієнтирів стратегії і плану заходів по кожному напрямку повинно передувати детальному аналізу стану проблеми поводження з ТПВ на території регіону та їх ув'язці з напрямками та заходами, що розробляються на суміжних рівнях управління.

ЭКОЛОГИЧЕСКАЯ ПАСПОРТИЗАЦИЯ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ: ВЕКТОР РАЗВИТИЯ

Лопачук О. Н., доц.

*Белорусский государственный экономический университет,
Республика Беларусь*

Идея экологической паспортизации сводится к тому, что в концентрированном виде собирается объективная информация о